

Божидара Симеонова - Мираж

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Пари в очите бисерна сълза
капка самота в пясъка изтля.
В свята нежна тишина стих реда
по събудена вълна.

Как жадувам сега...
Твоя лик да зърна,
твоя свят да върна,
с ангелски крила
в огън да летя.
Светъл ясен ден -
няма вик у мен,
болката ще спре.
Чакам те като дете!

[Припев:]
Като утро без роса,
като вечер без луна -
невъзможна е без тебе радостта!
Като пролет без цветя,
като ден без светлина -
невъзможна е без тебе любовта!

Слънчева игра пробужда се в съня,
гали любовта моята ръка.
Леко ме понася рая на мига
във илюзия една.

Мога ли сега...
Твоя лик да зърна,
твоя свят да върна,
с ангелски крила
в огън да летя?
Светъл ясен ден -
няма вик у мен,
болката ще спре.
Чакам те като дете!

[Припев:]
Като утро без роса,
като вечер без луна -
невъзможна е без тебе радостта!
Като пролет без цветя,
като ден без светлина -
невъзможна е без тебе любовта!

Имам ли вина, питам се сега?
Тръгна си от мен в себе си вгълбен.
Мога аз сега да се променя,
да създам за нас пейзаж -
най-реалния мираж!

Мираж!

Най-реалния,
най-реалния,
най-реалния мираж!